

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4 "
 Negyedévre . . . 2 "
 Egyes szám ára 20 fill.
 Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . 32 Kor.
 Fél oldal . . . 18 "
 Negyed oldal . . . 10 "
 Nyolczad oldal . . . 6 "
 Tizenhatod oldal . . . 3 "
 Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő: KLÉGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Tűzoltóság.

Ismét új egyesület? . . . Kérdik bizonyára, kik e pár sort olvassák. Mi haszna tagadnám tehát el ezéleomat, tehát inkább eleve beismerem, hogy bizony tűzoltó-egyesület alakítása érdekében emelek szót, bár — bevallom — nem minden hátborzongás nélkül és majdnem biztos tudatában annak, hogy szavam sikertelenül hangzanak el, mert hiszen a vakok nem látnak, a siketek nem hallanak.

Első sorban emberi és csak azután teszek hírlapírói kötelességemnek eleget akkor, midőn községünk közönségének a maga valódiságában, meztelenül bemutatom azon veszedelmet, melynek kárhozatos, elítélendő nembánomságból kitesszük magunkat, hozzátartozóinkat, életünket, vagyónkat.

Mielőtt azonban ennek érdemleges fejtegetésébe bocsátkoznék, szükségesnek tartom ismertetni a tűzoltóság fogalmát némi részben szervezést is.

Tűzoltóság van ugyanis háromféle, u. m. kötelező, önkényes és fizetett városi vagy községi. Az elsőnek tagja a törvény szerint minden 18—60 év közötti épkézláb ember, kiknek lajstroma a helyhatóság által éven-

ként összeállítandó és a névsor a nyilvánosságnak bemutatandó. Ezen tűzoltóság mint egyesület nem tömörül, szabályokat magának nem alkot, s tűzoltói gyakorlatokat nem végez. Mindazonáltal a helyi viszonyokhoz képest nyilvános felolvasások, szakszerű magyarázatok útján a legszükségesebb szabályok, illetve a vész esetén való helyes intézkedések fontosabbjait a közönségnek tudomására hozni kell. Ez a legprimitív, de egyúttal a legkevesebbet, majdnem semmit nem érő tűzoltóság. Olyan „nesze semmi, fogd meg jól!” mely az életben a törvény erejével szemben is egész nevetéssé válik. Mert például, kérdelem, hányan felelnének Budafokon erre a kérdésre, hogy: „köteles tűzoltó-e ön?” — igennel? Bizony mondom, édes-kevesen, pedig tényleg azok, csak-hogy halavány sejtelmük sincs róla.

A második az önkényes tűzoltóság, mely a legelterjedtebb és a gyakorlatban igen szépen beválik még a legkisebb 1000—1500 lélekkel bíró falvakban is, hol pedig a tűzbiztonsági állapotok a lehető legkedvezőtlenebbek. Számos példákat tudnék közvetlenül szerzett tapasztalataimból felhozni, hogy mily keserves és rémes jeleneteknek, emberi életek elpusztulásának volt okozója azon gondatlan-

ság, mely csak egy 20—30 tagból álló tűzoltóság szervezését elmulasztotta.

Az önkényes tűzoltóság társadalmi uton rendes alapszabályokkal ellátottan alakul, s választja tisztviselőit. Hatásköre vész esetén föltétlenül korlátlan. Kötelessége az emberi érzelmek egyik legszebbikén, a felebaráti szereteten alapul s e tekintetben igazán alig ismer határt, mert elmegy a végsőig: saját élete kockáztatásáig. Vagyona társadalmi uton gyűjtött, egyesületek, — különösen pedig biztosító intézetek, — gyárak, községek és magánosok által adományozott összegek s a tagok által esetleg fizetett évi díjakból áll. Szervezése úgy anyagi, mint szellemi tekintetben egyenlő arányban áll azon község anyagi és szellemi erejével, melyben szerveztetik. Községek és kisebb városokban ugyszólván általánosan elfogadott intézmény.

A harmadik, a fizetett tűzoltóság az előbbentől csupán annyiban különbözik, hogy tagjai a tűzoltást mint élethivatást fogadták el, s ezért a községi vagy városi közpénztárból rendes fizetést huznak, s ugyanazon törvények és szabályok alá esnek, mint más közhivatalnokok. Természetesen az ő sajátos veszélyes pályájuknak megfelelő módosítás és kedvezmé-

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Hazámhoz.*)

— Emlékezés márczius 15-ére. —

A mult napoknak fénylő pontjain
 Egy pillanatra megpihen szívem;
 A vágya itt merít vigasztalást,
 Itt lát reményt jövője képében.
 Honnan erő sugárzik szertesztét,
 S dicsfény övedzi nemzetem nevét.
 A hol dicsően küzdve sirba szállt
 E szép hazának nagyja, apraja,
 S pirkadni kezd hosszu éj után
 Az óbredésnek legszebb hajnala.
 Hol egy vigasz maradt reánk csupán:
 Rablánczaink lehullanak talán!
 Ott tört reánk a gyilkoló halál,
 Ott mosta köny a vérző sebjeink;
 S hol annyiszor gyalázva volt nevünk,
 Onnan dereng új fény sugar megint.
 Ott folyt patakban annyi hősi vér,
 S annak nyomán fakadt a sok babér!
 Sebedre gyógyírt ott lehelt hazám
 Virágözön az áldozat hegyén;
 S mily illatos, mi drága ez neked! . . .
 Minden virág egy új vigasz, remény:
 Nagy volt e nép, s nagyobb csak ugy leszen,
 Ha szent előtte még a küzdelem!
 Nagy volt neved, de annyi vész után
 Ki merte hinni, hogy még fönmarad?
 Hisz ugy rohant terhes felhő gyanánt

*Szavaltá szerző a Nagytétényben f. évben tartott márczius 15-iki hazafias ünnepélyen.

Török-tatárhad, mint az áradat.
 S az özvegyeknek jajgató szavát
 A harezai zajtól meg se hallhatád!

Vérben hagyott a gyilkos áradat,
 S mit alkotál, tűz, viz lerombolá
 Mind törbe csalt a talmi hű barát.
 S azt leste csak, hogy élsz-e még soká.
 Osztozkodának már a koncezokon,
 S megásva várt a pusztá sírhalom.

Csüggedt kebellet járt a hontalan,
 S csak vágya élt, hogy majd kinő talán
 A csonka szárny, s vigan röpülve visz
 Vigasztalást kínzó rabság után:
 Virradni kezd, ütött az óra már,
 S rabláncz helyett a béke napja vár!

S megvirradott, feljött a nap hazám!
 Mint üstököst esodált a nagy világ.
 — Kibékülés az önviszály helyén . . .
 Ez tette nagygyá Árpád hős hadát!
 Maroknyi nép, de mint erő, aczól,
 Nem csüggedt el, harezol, hisz és remél!

Nem csüggedél és Herkules gyanánt
 Tiportad össze ellenid hadát.
 Halál hatalma rajtad megtörött,
 Babér övezte rut, nehéz igád!
 S a kik temetni jöttek közed,
 Te ásatád azoknak sírhelyét!

Győztél hazám! s a csillagok között
 Áldásra hívnak nézd! a hőseid!
 Azok porából nőtt az őserény;
 Áldozz te meg hitet s reményt nekik!
 E hit varázsa lett a virradás,
 Ez is marad örök vigasztalás!

Derült eged mosolyogva int feléd,
 Vidám zsoltosma zeng az ajkakon.
 A munka napja újra fölragyog,

Virúl meződ, zöldül hegy és halom.
 Madár dalától zeng a hús berek,
 S e dal dicső jövőt ígér neked!

Előre hát! ne hagyjon el hited!
 Lelked derűje tiszta, szép legyen!
 Hiszen ki hisz, s mosolyg a baj között,
 Vigaszt ad annak annyi küzdelem.
 Nem hült ki még az ősi vér s erő:
 Te sziklafalként állsz meg, bármí jő!

Nézd! Már virít a sok kinyílt virág!
 Sebedre szórja mind a balzsamát.
 Vigyázz tehát, ne érje hervadás!
 Te öntözéd, te szívd az illatát!
 S mit annyi köny idáig áztatott,
 Megéri még a boldogabb napot!

Előre! Föl! mártírjaid után!
 Csak így terem örök babér neked!
 Hegy és halom harsogja szertesztét:
 Itt áldozának oly sok életet! . . .
 Áldás fakad e vérözön nyomán,
 S te élni fogsz, s virulsz Magyar hazám!

Lovász Nándor.

A gólya.

(Folyt. és vége.)

Igy előlegezed magadnak a tekintélyt, az auctoritást s érthetetlen, részint, dőllyős, részint szánakozó fölénnyel tekintesz a skudanczra, a gimnazistára.

Naiv, kis nagyzási hóbort. Megbocsátjuk neked, mi is így cselekedtünk.

Végre felkerülsz, az egyetemre. Teljesült hát vagyaidnak netovábbja álmaidnak ábránd képe. Jogász lettél, élő, eleven, valóságos jog-

nyekkel. Hosszasabban ez intézmény-nyel nem foglalkozom, mert előállítása, illetve fentartása végtelenül költséges és községünk háztartási viszonyaihoz arányitva szinte kivihetetlen.

Lehetetlennek tartom, hogy a most leirt három módozat közül minden józan gondolkozású ember a másodikat ne válassza, mint olyat, mely egyedül felelne meg a kitűzött célnak.

Akik tanúi voltunk a múlt év január 2-án éjjel Budafokon pusztító tűznek, az ott uralgó vészes fejtelenségnek, haszontalan össze-vissza való kapkodásos intézkedésnek, s a megremült tömeg tekintélyt nem ismerő vad indulatának, borzadva gondolunk egy hasonló eshetőségre, midőn nem fogja fedni a gyulékony anyagokat arasznyi hó és a jóindulatú mentésnek nem szegül társává a szélesend. Közvetlenül tanuja valék, midőn az egyetlenegy feeskendő esővét a félelmükben dühössé vált emberek az azt vezető kezekből jobbra-balra rángatták ki, aszerint, a mely oldalról valának szomszédai a lángba borult épületeknek. Természetes következménye lőn, hogy a vizsugár mindenüvé eljutott, (kalapjaink röptültek! . . .) csak oda nem, hol szükség lett volna rá.

Láttam működni — persze a megfelelő szakértelem nélkül — egyéneket, kiknek odaadó áldozatkészsége igazán meglepett, s akik megfelelő oktatás mellett egy tűzoltóságnak díszei lennének; de viszont tapasztalnom kellett, hogy a nagy többség, kik közvetlenül a veszély által érdekelve nem voltak, büntetésre méltó indolenciával iparkodtak tétlenségükkel akadályára lenni a közveszély elhárításának.

Mindennek egy rendezett tűzoltóság véget vetne. Irányítaná, helyes

mederbe terelné a közönség mentési érzékét, melyet minden egyes embernek tudnia kellene, mert ha valahol, tény az, hogy: „periculum in mora”, úgy az első sorban a tűzrésznel van meg.

Nem habozom kimondani. Valósággal szégyen egész Budafok közönségére tűzoltóságunk hiánya. A neveltségességig sülyed le azon védekezés, hogy Budafokon nem szokott tűz lenni, Mindenesetre népünk, lakosságunk rendszerét, körültekintő gondosságát bizonyítja a tűzesetek igazán ritka száma, de ez nem ok arra, hogy tétlenül maradjunk és nyugodtan hajthassuk le fejünket üdítő álmra, melyből lehet, hogy a legrémesebb iszonyu valóra ébreszt föl a vészharang borzalmas kongása.

Borzalmas átkok, megérdemlett szemrehányások, s előre nem kiszámítható következményei lehet gondatlanságunknak. Ne tegyük ki magunkat ennek. Tömörüljünk. Közérdek ez. „Egy mindnyájunkért és mindnyájan egyért!”

K.

Márczius tizenötödike.

A „Budafoki társas- és olvasókör”

arany betűkkel írta be 1901. évi márc. tizenötödikének napját nemcsak a társaskör, hanem a község történetének lapjaira is. Korszakos esemény számba ment, hogy az előszeretettel vad svábnak keresztelt Budafok mily lelkesültséggel adózott a szabadság oltárán.

Este 7^{1/2} órakor nagyszámu közönség gyűlt egybe a társaskör vendéglőjének (Wagner-féle helyiség) nagy termében, melynek falai nemzetiszín szalagokkal és zászlókkal voltak ékesítve. Az ünnepélyt a budafoki dalárdata-gok nyitották meg, Fáji Fáy Albert tanár mesteri vezetése alatt énekelve el a Hymnust meg-lepő harmoniával, az egész közönséget meghatva. A budafoki dalárda mint testület eddig nem szerepelt tagjai önkényt jelentkeztek az

estélyen való közreműködésre, mely fényesen bevált.

Perényi Endre diszmagyarban typusa volt a kurucnak, ki sziveket gyujtva, menydörögve szavalta el Petőfi „Talpra magyar“-ját.

Majd Spitzer Gusztáv dr. mondotta el a közönség lelkesedése közben a következő, szó szerint közölt ünnepi beszédet:

„Polgártársak!

Béklyóba volt verve a magyar munkabíró karja, szárnyaszegett volt a szó és méhében fojtották meg a régtől fogva szabad gondolatot, de elhangzott. — elhangzott a nemzetet tespedéséből felriasztó hatalmas szózat, a „Talpra magyar!” és lehullott karról a bilincs, röpke lett ismét a szárnyaszegett szó és szabadá lőn, új életre támadt a megfojtott gondolat 1848-iki márczius 15-én.

Mi volt 48-iki márczius 15-ike előtt? El volt nyomva a nép, robotra kényszerült, dézsmát fizető és rutul kiszolgáltatva hűbérura vad önkényének; El volt nyomva a nyelv, a haza édes nyelve, mit ur ajakára venni restel, csak a por élt vele, hogy beléje fojtja diestelen élete szünetlen sóhajait. El volt nyomva a gondolat, megnyirbálva a szó a buta elusura határt nem érő zakató kiméletlenségétől.

1823-1848-tg, a huszonöt évig tartó reform-Korszak alatt mindezek ellen sikra szállt a hazának nem egy halhatatlan nevű nagyja, lánglelkű költők a censuratól — fájdalom — legszebb ékességétől megfontott dalba öntötték hazájuk végetlen keservét. Országos morgalom csak akkor indult meg, a kitűzött céz eléréseig meg sem szünő orkán, csak akkor zugott először, mikor a párisi februári forradalom egész Európát felházó, futó tüsként terjedő hire hozánk eljutott. Márczius 13-án Bécsben tört ki a forradalom, 14-ikén a pesti ifjuság Petőfivel, Jókai-val, Vasvári Pállal az élén a Pillvax-kávéházban a közvélemény asztalánál elhatározta Irinyi József „Mit kíván a magyar nemzet?” kezdetű 12 kívánalmat kihirdeték a város szel-tében-hosszában.

Márczius 15-ikének reggelén a Pillvax kávéházból indultak el az ifjuság vezetői először a jogi egyetemre, hol az egyetemi ifjuság nem szünő lelkesedése Közepette egy hevenyézett emelvénnyel szavalta el Petőfi az éjjel írt költeményét a „Talpra magyart”. Majd Jókai olvasta fel a 12 kívánalmat, melyek között ott voltak a minden hazafitól Hajtva várt: sajtó-szabadság, a censura eltörlése, a felelős magyar ministerium, a népképviselőten alapuló parlament, az urbériség eltörlése, a törvény előtti egyenlőség.

Varázsigeék voltak ezek, melyek mámorba ejtették a ifjuságot elannyira, hogy halhatatlan nevű vezetőiket követték volna a hazáért ha kell, a vérpadra is. Tova hőmpolygott a város utcáin az ár és miként a tovaördülő lava

hallgató. Az apró, duodec német fejedemecskék nem viselik annyi önérzettel, annyi méltósággal titulusaiknak nagy tömkelegét, mint te kis golya, különösen gólyaságod első heteiben. Elénken ilusztrálja ezt ez a kis párbeszéd.

„A Koronaherezeg-utczában sétál két divat-tültengési mániában szenvelgő golya. Az egyik megszólal:

— Nézd, mit bámulnak úgy rajtunk az emberek?

— Biztosan ők is tudják, hogy jogászok vagyunk!

— „Világos!”

Vannak a golyák között elvétve, a kik eljárnak az előadásokra. Számuk azonban hihetetlen módon kicsiny. Ha ez így tart, hódos matematikusok kiszámították, hogy egy rövid század leforgása alatt kivesz ez a faj egészen S az utolsó eszkimó számára már csináltatják is a nagy üveglombikot, a melyben spiritusban eltéve, muzeumban fogják mutogatni a jövőendő fiannak a jogász nemzedék egy rég kihalt fájának utolsó példányát.

De, a nagy tömeg feléje se néz az aulának. Egyik rész a kenyér után jár. A megélhetésért folytatott küzdelem: az élet már itt kezdi örölni őket. Öröli, öröli, nagy részét meg is öröli lassan, de biztosan.

Félre sötét, komor képek, hisz most készülnek előlépkedni az én legérdekesebb, legvigabb

alakjaim, azok a szerencés golyák, a kiket a véletlen, a bolond sors olyan papával áldott meg, a ki az ő szemefényének aranyos eseményének minden elsején pontosan küldi a 150 400 korona havi gázsit.

Igen érthető várakozással lesik ezeknek megérkezését a kozák firmák. A jó vidékről felkerülő kis golya minden zsebe tele van pénzmaggal, a mit a szigorú papa által kiutalványozott havi gázsint kívül a bucsu pillanatában könnyező szemü mama s a jó tante dugdostak a markába.

A kitanult kozákok (3 és 4 éves jogászok) s a szemtelen daruk (2 éves joghallgatók) műértő szemmel jobbra-balra tekingetve járnak fel s alá az oszlopos aulában. Várják a zsák-mányt, a bolond kis golyát, a nagy balekot. A felöltőd szabásáról megtudják itélni, hogy érdemes-e a hálót kivetni rád? Kiszemelnek egyet s aztán lesik az alkalmat a megismerkedésre. Látják, hogy zavartan, tanácstalanul tekingetsz jobbra balra. Egyedül, ismerős nélkül, a chaosban, a zürzavarban azt se tudod, hogy mihez fogj. Valahogy a nagy tömegben hozzád férközik egy, meglők. Bocsánatot kér, azután elmormolva egy nevet bizalmasan kérdezősködni kezd a genetikus ivedről indexedről. Ki van-e már töltve? Kihez iratkoztál be? S mikor te sietlél elpanaszolni, hogy még semmit sem végeztél, maga ajánlkozik a

ciceróne szerepére. Diktál, vezet mindenfelé, tanácsokat ad, s szerencésen keresztül kalauzol a tekervényes labirintuson. Végre elhívod sörözni. A kozák szeme felvillan. Int jobbra, int balra. Innen is, onnan is egy pár alak indul meg utánok. Az aula kapujában már csatlakoznak. A te ciceróned bemutatja őket. Szívesen fogadnak, kérdezősködnék mindenről. Hová való vagy?

Kisütik, hogy ismerik a familiádat, ezt meg azt az unokabátyádat. Hanem két pohár sörnél nem, többet nem akarnak inni. Te unszolod őket. Fizetni akarsz nekik. No ezt már nem lehet visszautasítani. Isznak újra a te kontódra.

Ebéd után a Hunniában, vagy a Báthoriban adnak rendes-voust. Rád vernek egy pár ötvenes karambolt. Megtanítanak alsózni, ha még nem tudsz. Elnyernek tőled egy jó csomó pénzt. Azután elvisznek vacsorázni. Vacsora után ismét kávéház, sör, bor, cigány. S addig nógatnak, míg végre pezsgőt hozatsz. A végén pedig mámoros, kábult fővel fizeted az egész czechet.

Másnap azután fejfájás, macska nyoször (a katzenjammernak jó magyar neve). A lehetlenségig gyűrött ábrázatodól magad is megijedsz, mikor a tükörbe nézel. De jóformán még fel sem öltözködtél, már lakásodon vannak, a tegnapi czimborák. Panaszkodol, ők

egyre növekszik, egyre növekvő tengernyi sokaságot vert össze a hazaszeretet gyújtószava.

A Heckenast nyomdához érve az ifjuság a szabadságvágy mámorától egyfelől, másfelől a mögötte álló hazáért élni-halni kész sokadalom hatalmától bátorítva követelte a „Talpra magyar!” ccensurátlan kinyomását. És ott a lelkesedés viharában született meg a szabad sajtó első termése.

A vihar, a lelkesedés vihara, mely ezt a szerény papírlapot lobogtatta, feliasztott álmodozásából szerte e honban minden álmodozót, hősöket támasztott a kétkedőkkel és ingadozókból és ezek egybeforva ledöntötték az elavult intézmények korhadt fáját, összetörték, mely alatt nyögött a magyar, a százados rabigát.

Szabad lett hát a sajtó, mely nem félt ezután szembeszállni a hatalom túllépései ellen, éppen úgy, amiként lándzsát tört és sikra száll ma és mindennap a nyomorult igazsága mellett Szabaddá tettetek, polgártársak, ti magatok is, hajdan járom alatt nyögők, és akadálytalan törhet elő belőletek a hazáért való lelkesedés.

De mi csak a szabadság ünnepét üljük ma. Alig egy évtized gördült le azóta, hogy Budafokon németül hangzott a dal fent a berkeken épp úgy, miként lent a most már kövezett Fő-utczában és a fényesen kivilágított termekben. A mikor a jelen viszonyokon pihen meg szemem, eszembe jut felejthetetlen emlékü Eötvös József báró, ki a hazából való menekvés szomorú napjairól írja, hogy az Alpeselek hótakart bérczein bolyongva mily végtelen gyönyört okozott lelkeinek, mikor váratlanul a viruló völgyből dal esengett fülébe, a magyar haza édes nyelvén szóló dal. Leírható-e igazán a gyönyör, kimondható-e az érzés, mely elfogja ilyenkor a magyar bánatos szívét, leírható-e gyönyör, kimondható-e az érzés, mely a lelkem elfogja, mikor a nemrég még német Budafok minden zugából hallok magyar dalt, mikor magyar dalért, magyar szóért, hazaszeretetért és magyar szabadságért lelkesedni látom Budafok itt összesereglett szeretet népét.

Szent nap ez, polgártársak, kétszeresen szent!!

Oh bár harsogná tul szavam ágyudörgésén tárogató harsogásán, hogy keresztül törve e szép terem ablakjain, tovarezzene szöke Duna fodros hullámán szerte e hazában, hirdelve, hogy a nem rég még sváb Budafok ma lelkesedéssel ünnepli meg az aranszabadság magasztos szent napját. Oh bár vinné haza a hazaszeretnek ma meggyújtott fáklyáját minden apa, hogy lángot szítson véle nemesre hivatott fiainak zsenge szívében, oh bár magával vinne a hazaszeretet szent tűzéből egy-egy parazsat minden anya, hogy szikrát fakasszon a hazaszeretet soha nem hamvadó szikráját serdülő leányainak fogékony lelkében. Büszkévé tesz, mire rideg anyagiasság nem képes, hogy az ünneplő hazaszeretnek én lehetek

nevetnek rajtad s a hasonszenvi gyógmódot ajánlják. Szabadkozol, míg végre csekélyke kis ellenállási erőd is elenyészik, s mégy velük. Kezdődik a tegnapi: vendéglő, kávéház, orfeum. Hejahuja, dáridó, vig élet a te s a hozzád hasonló balek zsebéből, a ti rovásotokra. S te tapasztalatlan kis gólya, ártatlan, naiv balek szorod a szigorú papa, a könnyező szemű mama s a jó tante pénzét. Mégy vakon, akarat nélkül, a merre vezetnek, mert a bátyád, az unokabátyád is így tett, s te se akarsz slendrián, buchbinder lenni.

A kozákok meg a markukba nevetnek:

— Jó fogás volt ugye? Mi? Hehehe!

Később aztán beletörődöt, beleszokott ebbe az életbe, s nem tudsz neki ellentállani. Lassankint kinyílik a szemed. Bezzeg nem vagy már balek. Annak a naiv, félnék bátoratlanságnak ragyogó máza lekopik rólad, lessz belőled merész, szemtelen daru, kitanult kozák.

Mit kozák? De hiszen minden közkatona a bornyujában hordja a tábornoki pálezzát. Ugy te is kis gólyám. Te belőled lehet minden: miniszterelnök, főispán, kuriai bíró, közjogi kapacitás, kriminalista, genie, örökös, aljegyző, sanyaru diurnista, zugprókátor.

Tehát előre! Szerencse föl!

Isten segítsen!

Dobos Sándor.

ma szószólója. és hiszem, hogy viszhangozni fog, mit örömtől ujongva dörgök felétek:

Eljén a szabadság!

Eljén a haza!"

A kiss Bossányi Imre, az apja méltó fia lépett az emelvényre, s bátran, kitűnő hangsúlyozással és mozdulatokkal, korát felülmuló ügyességgel szavaltta el zajos tetszés közben Petőfi „A magyarok istene” című költeményét.

Reitlinger Vilmos, a nagy idők élő tanuja, hévvel vázolta az átélt eseményeket, szavai alatt a véres csatamezők felett sívító szél zugását éreztük és kitörő lelkesedéssel üdvözlöttük, mikor ekkép fejezte be: „1848-ban nem volt forradalom, hanem szabadságharc.”

A dalárda tagok gyönyörű éneke, a szót fejezte be a szép ünnepet. A Kossuth-nóta éneklése közben vonult fel a közönség a társaskör helyiségébe, hol ünnepi vacsora volt.

Kistétényben az állami iskola méltó kegyelettel ünnepelte meg márczius 15-ét. Az ünnepély istenisztelettel kezdődött, mely alkalommal az iskolás gyermekek nemzeti zászló alá vonultak a templomba és ott magyarul énekeltek. — Ezután, a közs. előjáróság, a szülők és nagyszámú német lakosság jelenlétében kezdődött a tulajdonképpeni ünnepély melynek programja 12 pontból állott, és pedig hazafias szavak és énekek vegyesen. A németajkú gyermekek hazafias érzületűl átadtak szavatait és remek énekei könnyeket esaltak a jelen voltak szemébe. Méltó hatású volt Hubsik Antal tanító alkalmi beszéde, melyet a hallgató közönséghez és a gyermekekhez intézett. — Az ünnepély végén Knezsics József képlán a jelen volt szülők és közönség nevében meghatottan mondott köszönetet a tanítónak az ünnepély rendezéseért, kiemelve önzetlen hazafias munkásságát a nevelés terén. Végül Özszyán József, a község érdemes és hazafias bírja kezdeményezésére Dékán Márton Ferenczy Tibor, Bene László, Hoffer József, Salga Nándor és Taub Adolf urak jutalmat osztottak ki a közreműködött gyermekek között.

Páty község évről-évre, az iskolákkal élükön impozánsabb módon ünnepli a szabadság ébredésének nagy napját. Az idén is nagy néptömeg gyűlt egybe az iskoláknál s hallgatta végig a gyermekek által szavalt hazafias költeményeket. Este is folytatása volt az ünnepélynek Kiss Lajos ur vendéglőjében, hol nagyszámú közönség hazafias dalok és beszédek mellett élvezte a borban a „fölfelé” menő gyöngynek kedvderítő hatásását.

H I R E K.

— **Közgyűlés.** A Budafokon f. év és hó 14-én tartott közégi képviselő testületi közgyűlésen a tárgysorozat sorrendjében a következő határozatok hoztak: 1.) A „Törley-tér” kikövezése a kövezési tervbe fölvetett. 2.) Winzheim Károly indítványa a körállatorvosi állás megszüntetésére vonatkozólag nem fogadtatott el. 3, 8 és 15.) Dietzl József czég, Dubois és tsa czég, valamint Braun István korcsmáros kérvénye foyasztási adójának leszállítása iránt. Elutasított. 4. Községi orvos lakbérének fölemelése nem fogadtatott el, ellenben dr. Berrár Gyula személyi pótlékául 300 K. évi lakbér illetmény megszavaztatott. 5.) A már előzetesen kidolgozott egyezség elfogadtatott. 6.) A költségvetés jóváhagyása tudomásul vétetett. 7.) Wenczerlits Ferencz volt községi írnok február havi fizetése kiutaltatik. 9.) Özv. Lang Pálné javára 10 K. legelőbér leiratni határozatlik. 10.) A temető átvétele tudomásul vétetett, s egyidejűleg Varga József indítványára Heller Iván plebánosnak az ezen ügyben tanúsított tapintatos eljárása s a gyors intézkedés miatt jknyvi köszönet szavaztatott meg. 11. Özv. Fleck Józsefné és Fassbinder Istvánné telekfelosztási kérvénye jóváhagyatott. 12.) Telekvétel iránti előterjesztése a törvényes 30 napi idő közbevetésével újabb közgyűlés tüzetett ki. 13.) Törley József alapító levele tudomásul vétetett. 14.) Miután Báró Wieser Lipót a község kötelékébe leendő felvétele alkalmából megállapított feltételeknek eleget nem tett, felvétele megtagadtatik. 16.) A község a jövő 1902. évtől kezdőyöleg a gazdasági segély pénztárba alapító tagul belép.

— **Eljegyzés.** Izléssel előállított kis kártya adja tudunkra, hogy a budafoki ssendörörs erélyes parancsnoka Kovács Sándor csendör-

örmester a f. hó 17-én tartja eljegyzését Rinya-Ujlakon (Somogy m.) Sánta Erzsike kisasszonnyal. A választottjaért messze földön történő eljegyzéshez a fiatal pár fogadja igazi jó kívánatainkat.

— **Személyi hírek.** Darányi földmívelésügyi minister köszönetét és elismerését nyilvánította Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedőnek azon hazafias tevékenysége és közreműködéséért melyet a párisi nemzetközi kiállítás magyar osztálya sikerének biztosítása érdekében kifejtett. Fiát, Mauthner Alfrédet pedig Ö Felsége ugyan-csak a párisi kiállítás magyar osztályán kifejtett ügybuzgó levékenységeért az arany érdemkeresztel tüntette ki. A fiatal, alig 23 éves képzett és törekvő kereskedő valóban rászolgált a kitüntetésre, mert a kertészeti kiállítás rendezésében — ami oly fényesen sikerült — nagy része volt Szivből gratulálunk az apának a fiához; mert a kitüntetés fényessége reasugárzik az apára is, ki mindkét fiát úgy nevelte, hogy ők is diszére foghatnak válni a hazai kereskedelemnek.

— **Jutalmazás.** A vallás és közoktatásügyi minister Hubsik Antal úr kistétényi tanítót a magyarosodás érdekében kifejtett buzgó és eredményteljes működéséért 100 K jutalommal tüntette ki.

— **Házasság.** Janich Gyula úr Budafokról a f. hó 16-án vezette oltárhoz Ulbrich Károly F. és neje Franze Emilia bájos leányát Ulbrich Gertrud kisasszonyt Dresdában. Társas életünknek e két előnyösen ismert tagjának örök frigyéhez a felhőtlen boldogságot a legőszintebben kívánjuk. Ha igaza van a latinnak midőn azt mondja: »verba movent, exempla trahunt,« úgy a budafoki aglegények klubjának sorsa el van döntve.

Köszönet

mindenkinek, a ki szeretett Feri gyermekünknek gyászos elhunytá és utolsó utra kísérete alkalmával fájdalomtól megtört szívünknek bármely módon enyhítést nyújtott, ez uton fogadják szívünk legmélyebb köszönetét.

ifj. Riegler Ferencz és neje.

Hirdetmény.

Alólírott község előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy a budafoki községi szőlő telepen a nagyobb számmal levő ojtott és ojtatlan, gyökeres és sima szőlővesszőkön kívül különböző gazdasági és diszfák adatnak el darabonként a következő ár mellett: **Különféle gyümölcsfa** helybelinek 30 f. idegennek 40 f. **különféle diszfa** helybelinek 50 f. idegennek 60 f. **ojtott akácza** helybelinek 80 f. idegennek 1 K. **közönséges akácza** helybelinek 50 f. idegennek 60 f. **európai gyökeres szőlő** vessző 1000 drb. helybelieknek 20 K. idegennek 24 K. **európai sima szőlővessző** 1000 drb. helybelieknek 8 K. idegennek 10 K. **amerikai gyökeres szőlővessző** 1000 drb. helybelinek 28 K. idegennek 32 K. **amerikai sima szőlővessző** 1000 drb. helybelinek 8 K. idegennek 10 K. A most áruba bocsájtott fák kimutatása a következő: acer 200 drb. ailanthus 500 drb. akác 2000 drb. jegenye 1500 drb. mogoró 100 drb. judás 100 drb. birs 100 drb. fűz 100 drb. sophora 100 drb. tuja 300 drb. fenyő 700 drb. fekete fenyő 300 drb. larix 250 drb. és tamarix 500 drb.

Megrendelések irásban alólírott előjáróságnál eszközleendő utánvét melletti küldéssel. Szóbeli megrendelés készpénzfizetés mellett Budafok nagyközség községi pénztárában teljesíthető naponként a délelőtti órákban.

Budafok, 1901. márczius 2.

Kovács Ignác,
a. ü. jegyző.

Czermann József,
bíró.

Igen jó minőségű

természetes új és ó borokat

ajánl

56 literen felüli mennyiségben hectoliterenként

44, 50, 60 korona árakban

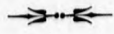
FROHNER JÓZSEF

BUDAFOK,

Rosenberg Jg. utóda

WIGNER

bőrkereskedése és czipőfelsőrész-gyára
BUDAPEST, IX., Soroksári-utca 18.

Nagy választék

CZIPŐ-FELSŐRÉSZEK BEN.

Mindenféle

kül- és belső bőráruk czipészkelek

férfi- és női czipészek részére

a legolcsóbb áron állandóan raktáron vannak.

Legolcsóbb bevásárlási forrás Budapesten.

Megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

A szétküldés utánvétellel történik.

Megrendelésnél sziveskedjék nevét, lakását és az utolsó postát pontosan megadni.

Reklamációk csak 8 napon belül fogadtatnak el, meg nem felelő áruk pedig díjmentesen visszavétetnek.

Kívánatra árjegyzék ingyen.

Jobb és megbízhatóbb
gazdasági és kerti

MAGVAK

nem léteznek,

mint a minőket **27 év óta** szállít

Mauthner Ödön

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése

BUDAPESTEN.

Irodák és raktárak:

VII. ker., Rottenbiller-utca 33.

(Közuti villamos megállóhelye.)

Elárúsító helyiségek:

VI. kerület, Andrássy-ut 23.

(A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Diszoklevél:

Liszaabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Franczia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

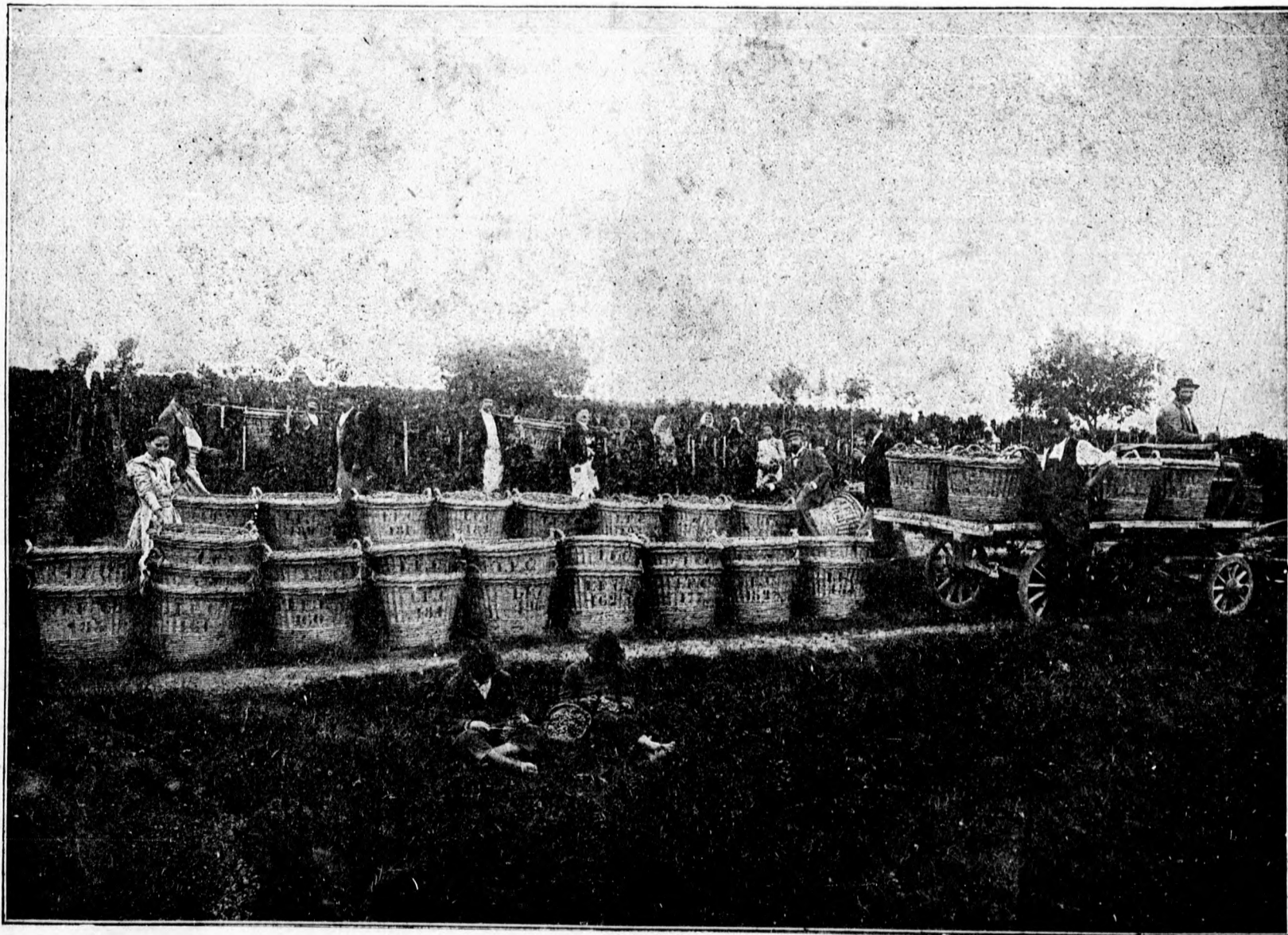
Aranyérmek

elsőrangú kiténtetések:

Páris, Nizza, Temesvár,

Antwerpen, udapest,

Marseille, Brüssel, Bécs.

Szüret Budafokon